

[Alfred Jensen.]

stillet Forslag om, at det Arbejde, der udføres i Henhold til denne Lov, blev udført paa almindelige Arbejdsbetingelser, saa at Ugelønnen blev den tariffmæssige. Der har ingen været her, der vilde give os Medhold i dette Krav, men efter at Dansk Arbejdsmands Forbund har holdt sin Kongres, ved vi, at det store Arbejdsmandsforbund har samme Opfattelse med Hensyn til denne Lov, som vi her har gjort gældende.

Vi har paatalt dette Forhold. Vi har henvist til, at Arbejdsmandsforbundet i sin Resolution har udtalt sig for, at denne Nedsættelse af Arbejdstiden snarest bør ændres, saa at Arbejdstiden og Arbejdsfortjenesten bliver den tariffmæssige. Vi har ikke faaet noget videre imødekommande Svar. Tværtimod er det sagt til os, at vi behøvede ikke at gaa Budtjeneste mellem Fagbevægelsen og Regeringen. Men det lader alligevel til at være nødvendigt. Til Trods for at Arbejdsmandsforbundet har udtalt det nævnte Ønske, har man ikke taget dette ad notam. Det lader til, at Forbindelsen er saa som saa. Vi kan ikke godkende, at man lader dette Arbejde udføre til nedsat Arbejdstid, og vi forbeholder os at stille Forslag om, at Arbejdet, selv om det gennemføres i Henhold til den nævnte Lov, bliver gennemført paa en saadan Maade, at de, der beskæftiges derved, faar fuld tariffmæssig Fortjeneste.

Justitsministeren (Steinke): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet deres Tilslutning til Lovforslaget. Og jeg skal gøre nogle Bemærkninger til de faldne Udtalelser.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Bomholt) kunde i og for sig have bebrejdet mig, at jeg ikke som Baggrund for dette Lovforslag mødte frem med den Ulykkesstatistik, som det ærede Medlem gjorde Rede for. Jeg er meget glad ved, at det var ham, der gjorde det; i Kraft af den lyriske Aare, han nu engang har, og i Kraft af den blændende Fremstillingsevne, der udmærker ham, vil det sikkert have gjort mere Indtryk paa Tinget, at det var ham, der fremsatte disse Tal, end om jeg havde læst dem op. Den ærede Ordfører har i øvrigt Ret i, at Hovedvejsordningen som naturlig Konsekvens har Forslag af denne Art. Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om dette Spørgsmaal, naar jeg naar til det mere triste Omraade af min Tale: den ærede Ordfører for Venstre.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt sagde,

at det var vel en Forudsætning, at der forud skulde være forhandlet med de kommunale Myndigheder. Ja, det betragter jeg som en Selvfølge, saa meget mere som efter Loven Købstæderne selv kommer til at bære Halvdelen af Udgifterne. Men det er i det hele taget altid en Selvfølge, hvad der ogsaa fremgik af en enkelt Udtalelse af den ærede radikale Ordfører, at i alle de Sager, som Justitsministeriet har med at gøre, vises der altid det størst mulige Hensyn. Hvis man fra nogen Side, hvad jeg paa Forhaand ikke skulde kunne tænke mig, skulde nære nogen Mistillid i saa Henseende, har jeg selvfølgelig ikke det allermindste imod, at det kommer til at staa udtrykkeligt i Loven, at man skal forhandle med Kommunerne. Jeg tror, at ogsaa den ærede Ordfører for de Konservative var inde paa dette, og jeg betragter det altsaa som en Selvfølge. Noget andet er, at hvis man ikke naar til Vejs Ende ved en Forhandling, eller man synes, at Kommunerne er urimelige, er der Mulighed for at skære igennem ved Hjælp af denne Lov, og den Mulighed vil forhaabentlig den til den Tid siddende Justitsminister ogsaa benytte effektivt.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet henstillede, om ikke samtlige Kommuner kunde stilles nogenlunde ens med Hensyn til Tilskud. Det har jeg noget vanskeligt ved at svare paa, for det er ikke en Sag, som i særlig Grad vedrører Justitsministeriet, der paa dette Omraade har faaet Lovforslagets Indhold leveret fra andre Ministre; men det kan jo drøftes nærmere med disse i Udvalget, om de Love, der sigtes til her, bør ændres i den Retning. Det tør jeg ikke have nogen Mening om.

Jeg kommer saa til den ærede Ordfører for Venstre (Kjær), der trods sin yderst stilfærdige og tiltalende Fremtræden alligevel syntes at holde paa Teorien om, at man skulde leve Livet farligt, i alt Fald var overbevist om, at hvad man end gjorde, var det efter Venstres Opfattelse ikke muligt at naa til en væsentlig Nedsættelse af Ulykkeskernes Antal, ogsaa fordi de fleste Ulykkestilfælde indtraf ved Færdsselskryds. Nu ved jeg ikke, om den ærede Ordfører, hvis Vandel jeg ikke kender nærmere til, overhovedet ikke har befaret Hovedvejene her i Landet pr. Bil, men det har jeg paa Embeds Vegne været nødt til mange Gange. Jeg maa sige, at hvis jeg havde været Medlem af Venstre, ja selv om jeg ikke er det, har jeg dog tit siddet med Livet i Hænderne af Frygt for, at det skulde gaa ud over nogen af mine politiske Modstandere, naar jeg susede hen ad Landevejen og saa dem kravle